

paa Ejendommene skulle vurderes; det kan ikke blive nogen rigtig Vurdering. Jeg forudsætter, at den Mænd, som Ministeriet udnævner til at vurdere disse Ejendomme, vil være retfærdig og vil søge at være saa imødekommende som muligt over for Professor Kellers Enke; men man kan jo ogsaa antage, at den Mænd, som hun udvalgte, for at skaffe hende saa meget som muligt, kunde være tilbøjelig til at bedømme Ejendommens Værdi for højt. Opmanden, der skal udvælges, vil da kun have at dele dem imellem og saa den ene til at slaa noget af og den anden til at lægge lidt til, men derved fremkommer virkelig ikke den saade Værdi. Vurderingen maatte ske, som den ærede første Taler sagde, gennem en Kommission af uwillige Mænd, saa saa vi under Eds Tilbud den rigtige Værdi af Ejendommen frem. Naar det nu saa hedder i § 2, at Professor Kellers Enke faar 2,000 Kr. i Rente af den Værdi, som Ejendommen bliver ansat til at have ud over Prioriteterne, dog saaledes, at dette Beløb ikke kan blive højere end 50,000 Kr., saa kunde det dog gerne være, at dette Beløb kun blev 1,000 eller 2,000 Kr.; hun vilde saa faa 2,000 Kr. i Rente deraf. Dette er ingen rimelig Ordning. Naar vi skulde afsøde Professor Kellers Hensyn, saa lad det blive en Bevillingslag, og jeg tvivler ikke om, at Rigsdagen i Anerkendelse af de Fortjenester, Professor Keller har haft af denne Sag, vil bevilge hans Enke, hvad der kan være passende. Men en Ordning som denne er jo aldeles umulig og ikke til at forsvare. Dernæst er jeg enig med den ærede første Taler i, at Bestyrelsens Sammensætning er uheldig, og jeg er altsaa deri ogsaa enig med den anden ærede Taler, det ærede Medlem fra Nybøbing (Korsgaard). Naar Ministeriet skal vælge Tilhørsraadet, og dette Tilhørsraad skal blive ved at sidde, indtil en falder fra, i hvilket Tilfælde det supplerer sig selv, saa har Ministeriet i Fremtiden ingen Indflydelse paa Tilhørsraadets Sammensætning. Det er godt nok, at Ministeriet kan staa ved et Veto og sige Nej til de Bevillinger, man forlanger, og gøre Indstilling igen til dem, men det bedste vilde være, om Bestyrelsesraadet f. Eks. bestod af 5 Medlemmer, af hvilke de 2 blev valgte af Landstinget, de 2 af Folketinget og det femte af Ministeriet. Ministeriets Tilhørsraade er aldeles ikke betryggende, men naar Tilhørsraadet vælges saaledes, at de to Medlemmer af det vælges af Landstinget, de to af Folketinget og et af Ministeriet, da vil det være ganske anderledes nødt til at se hen til, hvad

der er Rigsdagens Vilje, og det vil ikke foreslaa større Beføjninger, end man kan bære. Før vi vente ved de Nybygninger, der eventuelt skulle opføres, at en saadan Kommission, der er uinteresseret i, hvad det koster, naar bare Staten vil betale, vil tage forudt Hensyn til Bevillingsmyndighederne i Henseende til, om Nybygningerne straks paatræves som nødvendige? Naar der derimod udnævnes et Par Mænd af hvert Ting, der staa med det moraliske Ansvar over for et Ting, som de ere Medlemmer af, vilde det blive noget ganske andet, end naar Tilhørsraadet udelukkende er under Ministeriet. Ministeriet har dog en væsentlig Indflydelse paa Bestyrelsen af Ebberødgaard og Gl. Ballehus, men der se vi foretaget saa store Beføjninger, at man maa stille sig meget tvivlende med Hensyn til at ville lægge en saadan Myndighed i Regeringens Haand. Jeg kan derfor ikke andet end fuldstændig slutte mig til de Indvendinger, der ere gjorte mod Bestyrelsens Sammensætning. Jeg synes, at det, der i den Henseende foreslaaes, kan man ikke gaa ind paa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Det er en Misforstaaelse, som har gjort sig gældende nu i to Foredrag i Dag, at Ministeriet har noget at gøre med Nybygningerne ved Ebberødgaard, fordi tilfældig Ministeriets Departementschef er Formand i Bestyrelsen. Jeg skal ved anden Lejlighed, hvis der bliver Anledning til det, dokumentere det yderligere, for saa vidt det ikke allerede er dokumenteret, at der intet som helst kan udvættes paa Ministeriet, heller ikke i Henseende til det økonomiske, paa disse Byggeføretagender, men det er noget, som udelukkende bliver den paagældende Bestyrelsens Ansvar og Ære, alt efter som Undersøgelsen falder ud; Ministeriet har ikke noget dermed at gøre. Naar man faar en betryggende Ordning gennemført med Hensyn til Tilhørsraadet ved de Kællerste Landsvageanstalter som selvejende Institution, saa vil jeg for øvrigt gøre mit til, at et lignende betryggende Tilhørsraad fra Ministeriets Side kunde blive ordnet med Hensyn til Ebberødgaard og Gl. Ballehus. For Tiden er Forholdet der ikke ordnet paa den Maade, her er foreslaaet. Jeg betvivler i øvrigt, at den særlige Form for Tilhørsraadet, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, foreskrev, vil være bedre. At det under fremtidig Balance supplerer sig selv, er en Bestemmelse, der i § 6 er truffet, fordi jeg ikke har villet lægge stærkere Vaand, end jeg anser for nødvendigt, paa Institutionens Selvstyrelse, og det er jo Meningen, at man vil